Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 41 (723) ★ joi 8 octombrie 1959 ★ 8 pagini 30 bani

IN UNIUNEA SOVIETICA A FOST LANSATA CEA DE-A TREIA RACHETA COSMICA

(Amănunte în legătură cu acest eveniment de uriașă însemnătate găsiți în pagina a 6-a)

O tradiție scumpă

Ziua de 7 octombrie a devenit de mulți ani, o zi plină de adînci înțelesuri, o tradiție scumpă nouă, pentru că ea marchează începutul unui eveniment deosebit pentru poporul nostru: deschiderea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice.

Anul acesta, Luna Prieteniei Romino-Sovietice se sărbătorește în condițiile în care marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, face pași uriași în cucerirea pașnică a cosmosului, a acestei lumi care a ațițat din totdeauna imaginația și curiozitatea oamenilor.

Uniunea Sovietică este o țară puternică și bogată. In prezent ea construiește comunismul — visul de aur al omenirii. Incă de la începutul existenței sale, Uniunea Sovietică a luptat pentru ca în lume să nu fie război. Uluitoarele sale realizări în industrie agricultură, știință și tehnică sînt cele mai sincere dovezi că statul sovietic luptă permanent pentru pace. Poporul nostru va putea cunoaște în Luna Prieteniei Romino-Sovietice tot mai bine realizările marii noastre prietene. Manifestările care se vor organiza, vor constitui tot atitea prilejuri, prin care oamenii muncii de la noi își vor manifesta prietenia și dragostea față de țara sovietică

In acest an, în Luna Prieteniei Romino-Sovietice se va sărbători un eveniment important: împlinirea a 25 de ani de la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S." cit și 15 ani de activitate A.R.L.U.S. Intre 7—17 octombrie vor fi popularizate succesele obținute de poporul sovietic în primul an al septenalului, iar între 10—16 octombrie va avea loc un Festival al filmului sovietic — cînd va fi și un festival al filmului pentru copii. Se vor organiza, de asemenea, „Săptămîna cărții sovietice", „Săptămîna teatrului sovietic", vor da concerte artiști din U.R.S.S. etc. Și acum încă o veste: se va organiza un concurs literar, de desen și lucru manual, cu tema: „Marea noastră prietenă" la care veți participa și voi. In Luna Prieteniei Romino-Sovietice vor mai avea loc și alte manifestări culturale și artistice.

Toate acestea vor constitui un minunat prilej pentru stringerea legăturilor frățești dintre poporul nostru și popoarele sovietice.

LUNA PRIETENIEI ROMINO SOVIETICE

Flacăra steluțelor roșii

Intr-una din zilele trecute, la Camera pionierilor de la Școala medie nr. 1 din Oradea, s-au adunat pionierii claselor a V-a. Aveau și un oaspete de seamă — pe tovarășa Iuliana Martin, secretara Comitetului orășenesc U.T.M.

— Am vrea să ne povestiți despre exemplul înflăcărat de luptă al Olgăi Bancic, au rugat-o pionierii.

Și, desigur, nu întîmplător: vor să devină și ei purtători ai primei distincții pionierești, iar pentru aceasta trebuie să cunoască bine, printre altele, și episoade din lupta eroică a U.T.C.

Iată-i așadar, strînși roată în jurul tovarășei Martin, ascultînd cu răsuflarea tăiată crîmpeie ale unui drum eroic, de luptă neclintită pentru fericirea poporului.

...Tovarășa Martin isprăvise de povestit dar înflăcărarea din ochii pionierilor tot mai ardea. Care dintre ei nu visa în clipa aceea să devină la fel de dîrz și neînfricat pe cît a fost Olga Bancic?

Discutară apoi și despre alți tineri eroi. Tovarășa Martin aminti pionierilor că și în orașul lor au scris uteciștii minunate pagini de vitejie și eroism. Aici, la Oradea și-au dus activitatea uteciștii eroi Ludovic Minski și Haia Lifșiț.

— Eu am citit și o carte despre Ludovic Minski, începu să povestească pioniera Szekely Ecaterina. Am aflat că el a învățat în orașul nostru, acolo unde este acum Școala de 7 ani nr. 8. Odată am fost și la casa în care a locuit...

— Ar fi bine să mergem și noi, propuse Chirilă Stela.

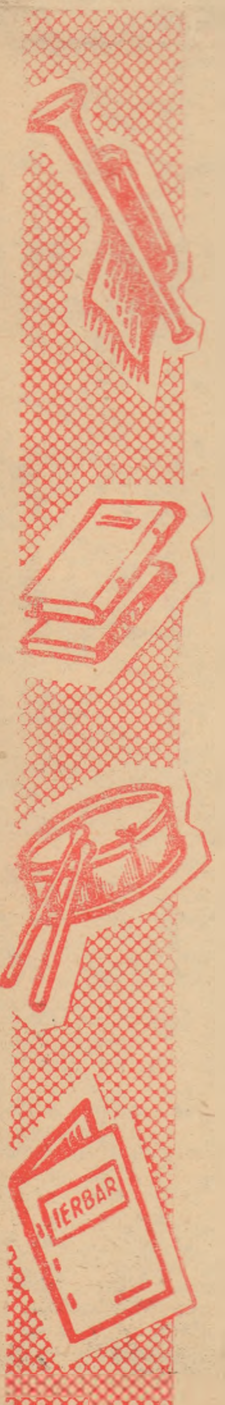
— Am putea să vizităm cu toții și casa unde se afla tipografia ilegală, în care a fost prinsă Haia Lifșiț. Este aproape de casa mea, propuse Hîncu George. Tot el arătă tovarășilor și-un carnețel în care avea notat tot ce-a reușit să afle despre neînfricata Haia și despre Minski, despre locurile legate de memoria lor și a altor eroi comuniști din orașul natal.

— Flacăra inimilor neînfricate ale acestor eroi — le-a spus la sfîrșit pionierilor, tovarășa Martin — pe care voi ați hotărît să-i cunoașteți cît mai bine, va arde și-n steluțele roșii pe care le veți purta într-o bună zi pe piept. Străduiți-vă, de aceea, să le meritați cît mai din plin.

LIDIA VIȘAN

La Palatul pionierilor din București. O ultimă repetiție pentru festivitățile din cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice.

Activitate intensă

La drept vorbind, în unitatea noastră pregătirile pentru alegeri au început chiar înainte de deschiderea noului an școlar. Așa se face că în prima zi de școală, cînd programul artistic pregătit de noi pentru acest sărbătoresc prilej încă nu începuse, de sus au pornit să coboare agale mulțime de flutureași. „Bun venit, dragi pionieri!" se putea citi pe unii dintre ei. „In curînd — alegerile pionierești", aminteau alți fluturași, sau alții îndemnau: „Participați la realizarea celor mai frumoase acțiuni în vederea alegerilor!"...

Totul în unitate îți vorbește acum de acest moment important din activitatea noastră — alegerile. In detașamente se muncește mai intens. Noi, cei dintr-a VII-a A, bunăoară, pregătim o adunare pe tema „Patria noastră de-a lungul ultimilor 15 ani", alta pe tema „Oameni noi, fapte noi". De asemenea am pornit să strîngem fier vechi și maculatură. Mai avem de susținut și un meci de volei cu pionierii din clasa a VI-a A...

Să mă opresc puțin și la Camera pionierilor. Aici, te întîmpină „Gazeta alegerilor" plină de noutăți. Iți atrage de asemenea atenția panoul pionierilor fruntași. In sfîrșit, iată și expoziția unității! Intr-o parte se vede rodul bogat al activității micilor naturaliști, al micilor tehnicieni, al pionierilor care au activat în cercurile artistice, în cel literar sau de turism. Partea centrală e dedicată muncii activului pionieresc. Intr-un colț, sînt adunate aspecte ale muncii noastre, a celor care am făcut parte din „Clubul corespondenților"...

Aș mai avea multe de spus. Bunăoară, despre noul număr al gazetei satirice „Cu sare și cu piper", despre repetițiile corului și ale veselei brigăzi artistice „Țepeluș", și despre alte acțiuni de-ale noastre

Așa întîmpinăm noi evenimentul sărbătoresc al alegerilor pionierești în unitate.

Pionierul FLORIN LUȚESCU
Școala medie „Frații Buzești"-Craiova

VEȘTI DE LA VOI VEȘTI DE LA VOI VEȘTI DE LA VOI

La bătutul nucilor

Zilele trecute, noi, pionierii din satul Șuhuleț, comuna Tanasa, raionul Negrești, am fost să dăm o mînă de ajutor în livada gospodăriei colective, la strînsul nucilor.

Roadele muncii s-au văzut imediat mai ales că am organizat o întrecere între grupe. Ea a fost cîștigată de grupele claselor a IV-a și a V-a care în cîteva ore au bătut peste 20 de nuci. Dar toți au muncit cu drag și veselie. In mod deosebit s-au evidențiat pionierii Popa Elena, Carp Alecu și Butnaru Dumitru.

Cînd tovarășul președinte al gospodăriei colective ne-a felicitat am fost tare mîndri și am promis că vom veni cu bucurie să dăm ajutor și la culesul strugurilor.

Pionierul PETRILA V. COSTICA
Școala de 7 ani, Șuhuleț, comuna Tanasa, raionul Negrești, regiunea Iași

● In primele zile de școală pionierii de la Școala medie nr. 2 din orașul Fălticeni, au predat peste 2.000 de kilograme de fier vechi strîns în timpul vacanței. Printre pionierii fruntași la acțiunea de strîngere a fierului vechi, se numără Jora Ion din clasa a VII-a, Saftian Doina din clasa a V-a, Gafencu Mariana dintr-a VI-a și alții.

● Pionierii de la Școala medie nr. 2 Tudor Vladimirescu din Tg. Jiu, sînt mîndri că zilele trecute au predat 2.500 kg de fier vechi și 300 kg maculatură. Pionierii Pestroiu Petruța, Căldăraru Gheorghe dintr-a VII-a și alții, au luat hotărîrea să fie și de acum înainte fruntași în strîngerea fierului vechi și a maculaturii.

● Din primele zile de școală harnicii pionieri Bicleșanu Milușa, Goși Magda din clasa a IV-a, Albulescu Dan dintr-a VII-a și alți pionieri de la Școala medie nr. 1 din Tg. Jiu au plantat flori noi la monumentul eroinei Ecaterina Teodoroiu din centrul orașului.

Din viața pionierească

Detașamentul în sprijinul învățăturii

Nu-i pentru nimeni un secret că fiecare detașament de pionieri poate și trebuie să aibă un rol de seamă în obținerea de către pionieri și școlari a unor rezultate bune la învățătură. Dar, în ce fel își poate îndeplini detașamentul de pionieri acest rol?

A fost un timp cînd prin unele clase auzeam pionieri spunînd că matematica, sau fizica, uneori și romîna, sînt „materii grele". Ele nu sînt, desigur, mai grele decît alte obiecte de studiu. Numai că nu toți reușesc să vadă frumusețea lor și atunci le par grele. Dar iată, intervine detașamentul! La clasa a III-a, de pildă, tocmai pentru că la orele de citire se întîmpinau unele greutăți, detașamentul a organizat un concurs: „Cine știe a citi mai frumos?". In cursul pregătirilor mulți pionieri au găsit în lectură, în cititul corect și expresiv, o ocupație plăcută. Cei mai buni au avut desigur cinstea de a și arăta priceperea la o adunare a detașamentului. Un alt exemplu: detașamentul clasei a VII-a B, a ținut o reușită adunare închinată vieții și activității lui Galileo Galilei. A fost un minunat prilej pentru pionierii acestei clase de a înțelege că fizica este o știință vie, că ea are o uriașă însemnătate pentru progresul omenirii, că ea s-a dezvoltat și se dezvoltă prin lupta necontenită a omului, pentru cucerirea tainelor naturii. Mult mai mare a devenit și interesul pionierilor dintr-a VI-a pentru obiectul zoologiei, după ce au vizitat Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa" și după vizita la G.A.S.-Băneasa.

Iată însă, și o altă problemă: nu toți pionierii și școlarii știu cum să învețe. Și în acest caz, detașamentul de pionieri poate ajuta. El poate să invite pe unii tovarăși profesori, pentru a discuta împreună despre cele mai bune metode de studiu. Bunăoară la matematică, la istorie sau la vreo limbă străină. Se poate organiza în detașament și o expoziție a caietelor de teme sau a celor de notițe. La noi în unitate au dat, de asemenea, bune rezultate, discuțiile purtate la gazetele de perete în legătură cu necesitatea ca fiecare pionier să lucreze după un program al zilei.

Mai trebuie să amintesc apoi, ajutorul pionieresc reciproc a cărui organizare tot în seama detașamentului de pionieri cade. La noi s-a răspîndit în toate detașamentele cerința: „Invață tu bine dar ajută-l și pe altul să învețe bine". Cum? Cei care sînt mai pricepuți la matematică, bunăoară, îi ajută pe cei care se descurcă mai greu. Nu pur și simplu dîndu-le caietul de teme ca să-și copieze rezolvările problemelor, ci lucrînd împreună cît mai multe exerciții și probleme. Cei rămași în urmă sînt ajutați de către cei mai buni pionieri să țină pasul cu clasa. Așa a reușit detașamentul actualei clase a IV-a B ca cei 40 de pionieri ai săi să fie, pînă la unul, fruntași la învățătură în tot cursul anului școlar trecut!

Critica a fost și ea adeseori un bun ajutor în activitatea unor detașamente din unitatea noastră. Iată un exemplu. Anul trecut, pionierul Adler Gabriel dintr-a V-a C își făcuse obiceiul de a întîrzia de la ore. O vreme, pionierele Grigorescu Despina și Popia Irina au încercat să-l ajute să nu mai întîrzie însă n-au avut prea mult succes. A venit apoi rîndul gazetei de perete să-l ia în țepii unei caricaturi. Gabriel a simțit înțepătura dar făcea pe indiferentul. Cînd însă întregul detașament a discutat într-o adunare și despre atitudinea lui necorespunzătoare, Gabriel a început să ia lucrurile în serios.

Iată, așadar, că detașamentul de pionieri are la îndemînă destule posibilități pentru a ajuta munca de învățătură, pentru ca toți pionierii să obțină rezultate bune la învățătură.

Instr. superioară VIORICA DOBRE
Șc. de 7 ani nr. 19-București

Fiecare pionier poate deveni purtător al distincțiilor pionierești

Cu deosebită bucurie au primit pionierii de pe întreg cuprinsul țării, vestea cea mare că în anii pionieratului vor putea obține două distincții — mîndre steluțe roșii — pe care le vor purta cu cinste pe piept. Cei mai mulți, cum e și firesc, s-au și apucat să cerceteze cu luare aminte condițiile pentru dobîndirea distincțiilor. Și nu se poate ca ei să nu fi întrezărit marea însemnătate a îndeplinirii acestor condiții. Fiecare pionier va avea acum încă odată prilejul să muncească și mai mult pentru respectarea angajamentului solemn, pentru traducerea în viață a îndatoririlor ce-i revin ca purtător al cravatei roșii.

După cum se știe, pionierii care doresc să obțină distincțiile pionierești se vor strădui să îndeplinească rînd pe rînd condițiile prevăzute. Și vor începe prin a învăța bine, încît să obțină medii de cel puțin 7 la toate obiectele și nota 10 la purtare, prin a fi disciplinat, curat și ordonat întotdeauna și a respecta pe cei vîrstnici.

Unii însă, mai grăbiți, și-au făcut socoteala că după ce în primul trimestru au realizat cea dintîi condiție și, după ce fac dovada îndeplinirii și altor condiții, bunăoară, au plantat trei pomi sau au strîns 15 kg de fier vechi — și-au încheiat orice obligație legată de aceste condiții.

— Ați văzut că am plantat trei pomi — spun ei — scrieți în carnet că am terminat cu această condiție...

Dar, va putea primi oare distincția acel pionier, ai cărui pomișori s-au uscat, pentru că, după ce i-a plantat nu s-a mai îngrijit de ei? Desigur că nu. Tot așa, nu ajunge să înveți bine numai pe primul trimestru, pentru a considera că ai îndeplinit această condiție. Ci trebuie să te menții fără încetare la acest nivel. Nu ajunge să strîngi cele 15 kg de fier vechi iar apoi să nu te mai simți obligat să participi la acțiunile de strîngere a fierului vechi pe care grupa, sau detașamentul de pionieri le va mai iniția. Nu ajunge să arăți în fața detașamentului că știi să-ți îngrijești îmbrăcămintea, să te gospodărești singur; aceasta trebuie să devină o deprindere de fiecare zi a ta. La acordarea distincțiilor se va ține, așadar, seama de felul cum pionierul aplică în viața de toate zilele, cunoștințele și deprinderile dobîndite.

FIȚI PRIETENI BUNI CU CEI MICI

Ii întîlniți în fiecare zi, grăbind spre școală în uniformele lor îngrijite, sau lărmuind și alergînd pe coridoare și în curtea largă a școlii. Dar, i-ați urmărit vreodată cu ce interes și cu cîtă admirație se uită ei la cravatele voastre roșii? Nici nu bănuiți poate cît de mult doresc ei să devină pionieri, așa cum sînteți voi.

Dacă o să deschideți Regulamentul organizației de pionieri o să găsiți acolo, printre îndatoririle pionierului și pe aceasta: să aibă grijă de cei mici. Aceasta înseamnă că voi, pionierii, trebuie să le fiți prietenii cei mai apropiați, să-i ajutați să-și petreacă în mod plăcut și folositor timpul liber, să-i pregătiți încă de pe acum să devină viitori pionieri. V-ați gîndit voi ce puteți face pentru ca toate acestea să se îndeplinească? Iată, noi vă dăm cîteva sugestii:

Copiii se vor arăta tare bucuroși să învețe jocurile voastre pionierești, de asemenea cîntecele și poeziile care vă plac mai mult. (1).

Nu uitați să-i chemați și pe copii la unele acțiuni de-ale voastre. Bunăoară, la îngrijirea curții școlii sau chiar și la strîngerea fierului vechi (2). Doar și ei trebuie să îndrăgească munca!

De ce este roșie cravata pionierilor și ce înseamnă să fii pionier, cum își duc pionierii activitatea, cum trebuie să se pregătească un școlar pentru a deveni pionier?... Pe toate acestea, copiii trebuie să le afle de la voi, pionieri. (4).

Duceți-i pe copii prin cartierul în care locuiți, prin orașul ori satul natal, să cunoască și ei realizările harnicului nostru popor ce se află pe calea unei vieți tot mai fericite. (3).

★

Acestea sînt doar cîteva sugestii. Am mai putea adăuga și altele: bunăoară, ajutați-i să-și amenajeze un colț viu, organizați cu ei un concurs de trotinete, ș.a.m.d. Important e ca asemenea preocupări să nu lipsească din programele voastre de activitate.

Ionică Vede-Tot relatează...

PENTRU ȘCOALA DRAGA

— Vă este dragă școala?

— Da, ne este! îmi veți răspunde, desigur, cu toții.

— Și cum o dovediți?

La întrebarea aceasta o să-mi răspundeți prin scrisori. O să viu și eu prin unitățile voastre. Acum însă vreau să vă povestesc despre pionierii de la Școala de 7 ani nr. 36, din orașul București, care au dovedit multă dragoste și mult interes pentru școală. Și nu vă voi spune decît despre laboratorul lor de științe naturale, la care lucrează cu toții. Pioniera Marfi Maria din clasa a VI-a B, de pildă, a adus de la Orșova, unde a fost pe timpul vacanței, pentru laborator, un lămîi cu flori și fructe și a pus în formalină ardei cu floare și fruct. Cune Maria și Chiroiu Stela au prins pești, pe care-i îngrijesc pentru viitorul acvariu, instalat în laborator. Au și cîțiva șerpi în formol. Terche Ion și Sandu Mariana din clasa a VII-a C au lucrat cele mai frumoase planșe. Cu toții au alcătuit și un ierbar. Nici nu mai vorbesc de florile presate, sticlele cu semințe aranjate frumos cu etichete. Nu știi la ce să te uiți mai întîi. Și luați aminte! Toate acestea le-au pregătit pionierii din dragoste pentru școală. De aceea, anul acesta, tovarășul director, președintele sfatului unității de pionieri din școală, le-a dat o sală mare unde au și început să-și aranjeze laboratorul.

— Uite, în colțul acela vrem să ne facem și un terariu, mi-au spus ei.

Este mai greu, știți și voi, dar... se poate face, cînd ți-e dragă școala!

PRIMA NOTĂ — O NOTĂ BUNĂ

„Deci, pînă în prezent istoria cunoaşte cinci orînduiri sociale... Care sînt aceste orînduiri? Să răspundă Pop Marilena!“

Limpede, răspunsul aşteptat vine numaidecît. In clasă e linişte iar glasul profesoarei, din ce în ce mai mulţumit, urmează şirul întrebărilor, recapitulînd în felul acesta lecţia predată ora trecută. Parcă vrăjiţi de îndepărtatele întîmplări din epoca primitivă, elevii clasei a VII-a D, de la Şcoala medie mixtă nr. 22 „Gheorghe Lazăr“ din Capitală, sînt numai ochi şi urechi... Prin faţa lor se perindă întîmplări de mult apuse... Iată fulgerul incendiind pădurea înaltă, bogată... Focul se întinde cu iuţeală izgonind animalele sălbatice... Omul primitiv priveşte mirat şi speriat această nouă minune a naturii: focul. Dar ca să supui focul e greu. E mai greu decît să cioplești arme şi unelte din piatră... E mai greu decît să vînezi animale puternice sau să îmblînzeşti sălbăticiunile. Şi totuşi îl va supune!...

Frumoasă e ora de istorie! De aceea e aşteptată cu atita nerăbdare de pionierii şi şcolarii despre care vorbim... De aceea pionierul Nicorescu Anastase îşi notează atît de conştiincios în caietul de notiţe explicaţiile tovarăşei profesoare. De aceea Pop Marilena răspunde aşa de bine la lecţie. Astăzi a luat prima notă. O notă bună. Tovarăşa profesoară e mulţumită. Şi Marilena e mulţumită. Fără îndoială şirul notelor asemănătoare celei de azi va fi lung pînă la sfîrşitul anului. Prima notă bună. Colega de bancă şi prietena ei, Doina Kelemen o felicită zîmbindu-i bucuroasă. E prima notă primită în clasă, prima notă primită de o pionieră... Doina se bucură. E preşedintă de detaşament. Toţi pionierii din detaşamentul clasei a VII-a D, trebuie să ia note bune. La fel de bune ca Marilena... Inceputul de azi este un început bun. Felicitări, Marilena!

IOANA ZAMFIR

Pionierii şi şcolarii de la Şcoala medie „Ion Neculce“ din Bucureşti, au fost tare bucuroşi aflînd că în atelierul lor mecanic a fost adus un motor adevărat, cu toate piesele anexe. Iată-i, în fotografie, pe cîţiva dintre ei în jurul tovarăşului Teodor Baba, maistrul mecanic, dornici să afle cît mai multe din tainele funcţionării motorului în patru timpi

O hotărîre bună

Totul a pornit de la discuţiile despre noua gazetă de perete a detaşamentului. Pionierii clasei a VII-a B se strînseseră cu toţii în jurul colectivului de redacţie al gazetei.

— V-am chemat să ne spuneţi părerile voastre în legătură cu viitoarele numere ale gazetei de perete, a început Petcu Ionel.

— Sîntem în timpul alegerilor pioniereşti. In articolele noastre să scriem despre cei mai buni pionieri, despre acţiunile noastre cele mai frumoase, a propus Rădulescu Viorica.

— Şi despre programul zilei să scriem...

— Să publicăm şi jocuri...

Pe rînd, Tudose Lenuţa trecea în caiet propunerile care veneau din toate părţile.

— Dar, ce-aţi zice, dacă am scoate un număr satiric, cum a fost „Ariciul“ anul trecut? Să-i criticăm pe cei nedisciplinaţi, pe cei care în timpul orelor suflă şi pe cei care copiază temele de la alţii, a propus la urmă Petcu Ionel, preşedintele detaşamentului.

— Nu-i rea ideea! au fost de acord ceilalţi. Costel o să facă şi caricaturi...

Cei la care se gîndeau vorbind despre caricaturi se ştiau ei. Chiar şi Dinulescu Valeriu, pionier fruntaş la învăţătură mai uita cîteodată şi încerca să-i „ajute“ pe cei care ieşeau la tablă, suflîndu-le. Şi el a fost acela care a început:

— Nu ştiu dacă ar trebui să aşteptăm apariţia „Ariciului“ pentru a îndrepta unele lucruri neplăcute din detaşament. Eu nici nu mă gîndesc să mai scot vreo vorbă de cînd Rădulescu Viorica s-a supărat că i-am suflat, iar băieţii mi-au spus că n-au nevoie de aşa prietenie. Şi cred că nici ceilalţi n-or să mai sufle.

— Desigur, nici vorbă, se auziră glasurile lui Aurel Spiridon şi Jarcă Constantin care se simţeau şi ei cu „musca pe căciulă“.

— Cît priveşte copiatul temelor, asta înseamnă cu alte cuvinte însuşirea muncii altuia. Nu-i cinstit, iar cei care procedează aşa se coboară în proprii lor ochi. Să hotărîm deci, acum, la începutul anului, ca în clasa noastră nimeni să nu mai sufle, nimeni să nu mai copieze temele, a încheiat Petcu Ionel.

Toate acestea au fost trecute în jurnal, ca hotărîre a întregului detaşament.

Şcoala medie Urlaţi, reg. Ploeşti

ELENA CIRMACIU

Griji de toamnă

Micii naturalişti de la Şcoala de 7 ani din comuna Tinca, raionul Salonta, s-au întîlnit din nou la lot. Au venit să-şi noteze, în fişele lor, ultimele observaţii.

Primul grup s-a oprit la stratul cu morcovi.

„Morcovul are nevoie de sol bine afinat, altfel rădăcina se ramifică, aşa cum am găsit într-un strat, pe care l-am lăsat special cu o singură săpătură“, notează Budiu Petre din clasa a VII-a B şi Köteles Margareta din clasa a VI-a.

„Astăzi strîngem sămînţa de la salată...“ trece în fişă Boghiş Florica, în timp ce, ceilalţi au şi început lucrul.

In cealaltă parte, în grupul lui Tripe Ion şi Bogdan Sebastian e mare veselie. Au recoltă bună.

— Nici nu ştim ce varză să alegem ca să trimitem la expoziţia micilor naturalişti! Toate-s frumoase — zice unul dintre ei, bucuros.

— Uitaţi-vă şi la sfecla noastră, cît a crescut de mare! La expoziţie o să avem şi noi cu ce să ne mîndrim, adaugă şi Crăciun Ion.

— Şi ricinului i-a mers bine, a crescut frumos... spun alţii.

Observaţii, păreri, propuneri, planuri de viitor...

Mărimea verzelor e o dovadă neîndoielnică a priceperii micilor naturalişti din Tinca.

— Anul acesta o să lucrăm şi mai bine. Experienţa de anul trecut ne va fi de folos.

— Nu numai atît: cunoştinţele agricole pe care le căpătăm de acum înainte la orele de curs, nu le puneţi la socoteală? Ele vor fi cu adevărat o bază ştiinţifică pentru lucrările noastre — spune un pionier dintr-a VII-a.

— Straşnice experienţe o să mai facem!... se entuziasmează un altul dintr-a V-a.

—◇—

ROD BOGAT

De curind a început recoltatul legumelor de pe lotul şcolar. Am recoltat pînă în prezent 200 kg cartofi, 20 kg ceapă, 100 kg roşii, 10 kg ardei şi o însemnată cantitate de varză.

Sîntem fericiţi că de pe lotul nostru am obţinut rezultate atît de frumoase. Cu experienţa căpătată anul acesta şi cu dorinţa de a munci cît mai bine, ne vom strădui ca la anul rezultatele să fie şi mai îmbucurătoare.

Pioniera MARIA ANTON
membră a cercului de corespondenţi, Şcoala de 7 ani, comuna Babşa, raionul Lugoj

Aşa procedează pionierii

Intotdeauna gata!

Aşezîndu-se la masa de scris, pionierul Andronie M. Dumitru, corespondentul nostru din comuna Foleşti, regiunea Piteşti, a aşternut pe hîrtie, mai întîi, titlul: „O acţiune modestă“. Ceea ce avea de gînd să ne povestească, i se părea o faptă obişnuită. Şi apoi, îşi zicea, nu le e felul pionierilor să facă zarvă în jurul acţiunilor lor. Iată cum s-au petrecut lucrurile:

...Era pe la 3 după-amiază. La şcoala cea nouă, zidarii tencuiau de zor. Lucrările se apropiau de sfîrşit: se tencuiau acum ultimele săli de clasă. La un moment dat, iată că zidarii s-au oprit din lucru. Nu mai aveau mortar. Se isprăvise apa cu care-l făceau, iar căruţa cu apă nu se mai arăta. Pesemne, se întîmplase ceva cu căruţa. Zidarii se întrebau acum, necăjiţi, ce să facă? Să întrerupă lucrul? Dar era vorba de aproape o jumătate de zi de muncă pierdută! Şi tocmai acum, cînd şcoala e aproape gata...

Din întîmplare, fiind în recreaţie, se aflau pe acolo şi pionierii Bogdănescu Ion, Cazan Nicolae, şi Mac Ion, din detaşamentul 5. Au auzit şi ei ce-au vorbit zidarii.

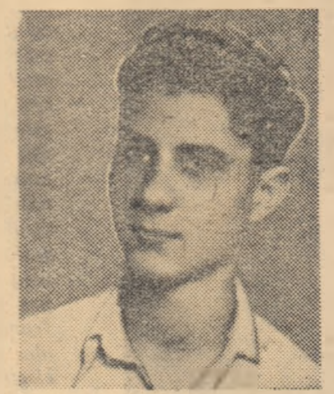
— Să mergem noi să aducem apă, propuse Bogdănescu. Să nu se întrerupă lucrul...

Zidarii zîmbiră: erau numai trei copii. Cîtă apă ar putea ei căra? Cît ai clipi însă, cei trei, chemînd şi pe alţi pionieri cu ei, luară găleţi şi-o zbughiră după apă.

Şi-au cărat atîta apă încît zidarii au avut ce lucra pînă seara! Totul s-a petrecut într-o singură recreaţie...

Faptul pare cu adevărat obişnuit, „o acţiune modestă“ — cum spune Andronie. E totuşi un fapt care arată cu prisosinţă că Bogdănescu, Mac, Cazan şi ceilalţi tovarăşi ai lor, au ştiut unde li-e locul, au văzut dintr-o ochire unde e nevoie de ajutorul lor. Şi n-au stat ca cineva să-i îndemne la o faptă bună. Aşa sînt pionierii: întotdeauna gata!

Indrumător, tovarăş, prieten...

Tovarăşul Gheorghiţă Constantin avu, mai zilele trecute, plăcuta surpriză a unei neaşteptate vizite: cîţiva dintre foştii lui pionieri din detaşamentul clasei a VII-a, de anul trecut, au venit să-l întîlnească, să mai schimbe o vorbă...

— Văd că nu m-aţi dat uitării — le spuse el, bucuros.

— Dar parcă poţi să-l uiţi pe instructorul tău! — răspunseră băieţii, gîndindu-se la drumul frumos, pionieresc, pe care tovarăşul Constantin i-a călăuzit.

Prima zi... Instructorul superior intrase în clasă însoţit de un tovarăş cu faţa luminoasă şi cu un aer preocupat.

— Vă prezint pe noul vostru instructor, strungarul utemist Gheorghiţă Constantin, de la Intreprinderea de Electricitate şi Tramvaie din Iaşi...

L-au înconjurat cu interes. Iar tovarăşul Gheorghiţă nu se aşteptă mult rugat ca să le povestească despre uzina în care lucrează, despre tovarăşii săi de muncă, despre strungul lui. Mai apoi, văzînd cît îi interesează pe copii viaţa uzinei, i-a dus la locul lui de muncă. I-a învăţat chiar să mînuiască strungul şi copiii au văzut cu bucurie, ieşind din mîinile lor primele piese. Nu întîmplător unii au pornit acum să se facă strungari!

Viaţa detaşamentului devenise mai plină, de cînd a venit tovarăşul Constantin. Impreună au vizitat, nu odată, Atelierele C.F.R., au fost în excursii. Aceea, bunăoară, pe care au făcut-o în împrejurimile oraşului, cînd au încins un straşnic joc de orientare, n-o vor uita curînd. Cît despre fotbal, aveau în tovarăşul Constantin un admirabil antrenor şi arbitru...

— Şi-acum ce mai faceţi, ce mai plănuiţi, tovarăşe instructor? îl întrebară prietenii săi, foştii pionieri dintr-a VII-a.

— Eu am luat-o de la început, băieţi! Acum sînt instructor la detaşamentul pionierilor din clasa a III-a. Rămîn cu ei pînă or fi într-a VII-a.... Nu-i minunat?

...Intîlnindu-i pe pionierii dintr-a III-a, foştii pionieri ai tovarăşului Gheorghiţă Constantin, le-au spus:

— Copii, veţi avea de acum înainte un îndrumător, tovarăş şi prieten adevărat!

AL. MIHU

Porţelan romînesc

Pe masa din faţa mea se află o căprioară de porţelan, o vază de flori şi o casetă. Căprioară este mică şi are capul puţin întors; vaza de flori este subţire, colorată roz şi cu desene aurii; caseta este albastră, tare albastră, cu desene tot aurii. Toate au o linie graţioasă, gingaşă.

Cine le-o fi făcut? Le întorc şi citesc marca fabricii care le-a produs: „Fabrica de porţelan-Cluj". Cum s-or fi făcînd aceste obiecte? Haideţi împreună prin fabrică să vedem cine le-a lucrat, care sînt fazele prin care trec pînă ajung în casele noastre.

Magazia, moara, turnătoria... Mă opresc puţin. Privirea îmi este atrasă de mîinile neobişnuit de albe şi frumoase ale unei fete tinere. Operaţia ce o efectuează este curăţirea obiectelor după scoaterea din forme. După mişcarea mîinii parcă simţi cum utemista Pop Veronica vrea să însufleţească obiectul din mîna sa. Puţin mai departe, simţi dogoarea cuptoarelor unde se face prima ardere pentru eliminarea apei din viitorul porţelan, care n-are, în această fază, nimic din frumuseţea produsului finit. După ardere se produce transformarea totală. Se toarnă apoi glazura... după aceea nişte maşini cu bureţi de perlon şterg continuu glazura de pe obiecte. Aici aflăm că maşina este o inovaţie a tovarăşului director al fabricii, Traian Popa, cu care se economisesc anual peste 239.000 lei.

...Arderea a doua, sortare, decor... In această secţie parcă pătrunzi într-o altă lume. Cutii cu vopsele, uleiuri, pastă, schiţe, frunze, flori, modele... O schiţă mare de desen reprezentînd „Nunta Zamfirei" ne atrage atenţia.

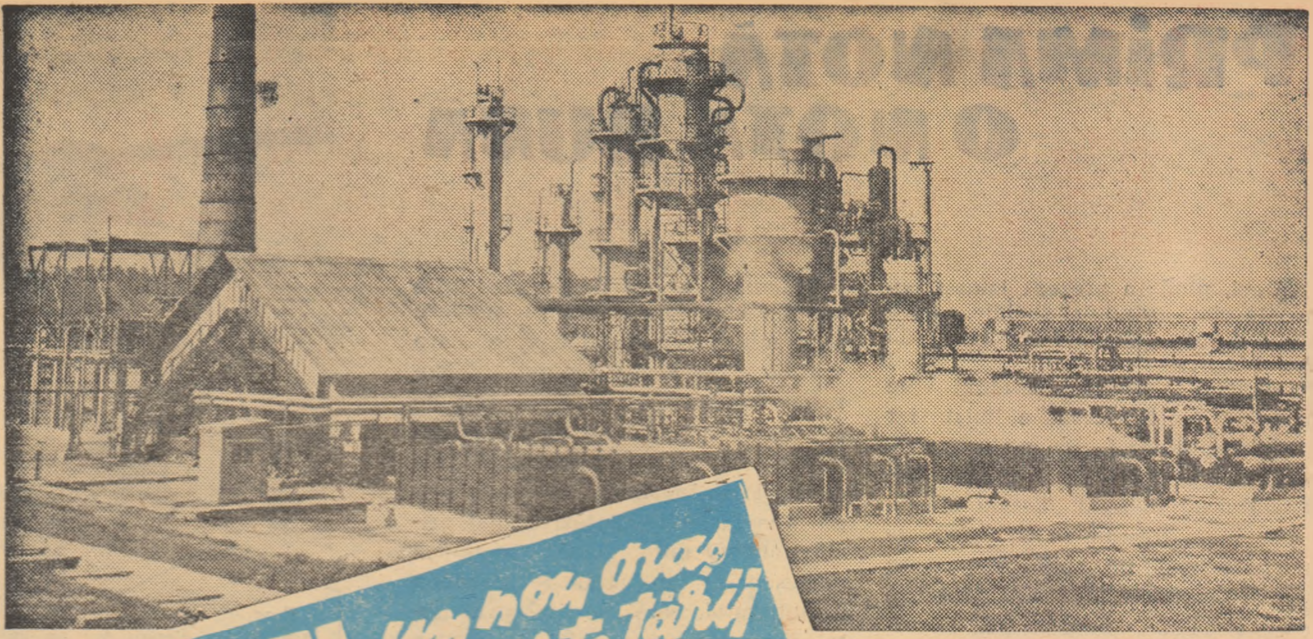
— Este pentru a 500-a aniversare a oraşului Bucureşti — ne lămureşte tovarăşa Simon Lenke creatoarea modelului de desen. Apoi, ne arată alte obiecte executate de dînsa. Vaze mari de flori, vaze mici, bomboniere, ploscă de rachiu...

Peisaje de toamnă, culori vii cu care se reprezintă o pagodă chinezească, frunze roşii de toamnă, ţărani în pitoreşti costume naţionale... Dar cîte nu avem ocazia să vedem! La expoziţia deschisă în incinta fabricii, pe lîngă aceste vase, putem vedea obiecte casnice de o frumuseţe care te cucereşte. Toate sînt din porţelan. Porţelan romînesc! De aceea inima îţi bate mai veselă, mai tare. Şi ştie ea de ce. Porţelanul acesta frumos, este făcut aici, la noi în ţară.

S. RUXANDRA

Fotografia de mai sus înfăţişează cîteva din frumoasele obiecte de porţelan care se fabrică la întreprinderea „Porţelanul" din Cluj.

ONEŞTI un nou oraş pe harta ţării!

Sînt în Oneşti şi mă interesez de lucrările făcute pînă acum şi de cele care urmează să se mai construiască pînă în 1965, cînd totul va fi altfel. Va fi adică un oraş nou, un gigant complex industrial care va duce faima ţării noastre pretutindeni. Imaginaţi-vă că v-aţi urcat pe un deal din apropierea Oneştiului. Ce vedeţi acolo s-a construit în aceşti ani — cum am spune — sub ochii noştri. Priviţi jos în vale. Uzina Chimică, termocentrala Borzeşti, Rafinăria 10, Combinatul de cauciuc sintetic. Totul într-o linie dreaptă unind Borzeştiul cu Oneşti. De acolo, de sus, ai impresia că cerul este mic. Că adevăratele stele sînt jos, pe pămînt.

In partea de sus, într-o buclă a rîului Caşin, oraşul Oneşti va adăposti un complex sportiv (un stadion, două bazine de înot, o sală de sport, terenuri); în centru, Palatul cultural (cu o sală de teatru, o sală de repetiţii, o sală de cinematograf); în partea de nord-vest, într-un loc pitoresc, după orele de muncă, se vor recreea într-un minunat parc de cultură şi odihnă toţi cei care muncesc la zidirea Oneştiului. De aici, un pod peste Trotuş va duce la un lac artificial cu bazin de înot şi bărci multe.

Se va construi tot ce este necesar vieţii într-un oraş mare. Da. Se vor mai construi: o şcoală medie, o şcoală elementară pe malul Caşinului, şase creşe şi grădiniţe, restaurante, magazine universale.

Ştiţi cum i se mai spune oraşului Oneşti? „Oraşul tinereţii", pentru că majoritatea din cei ce muncesc aici sînt tineri. Peste cîţiva ani, copiii care se vor naşte în Oneştiul gata construit, vor asculta miraţi la părinţii lor care le vor povesti că, nu de mult, oraşul Oneşti n-a existat pe harta ţării, fiind un cătun ca multe altele.

— Dar cum se poate să nu fi fost dintotdeauna oraşul în care trăim noi? se vor întreba ei...

Şi atunci, se vor depăna istorii ale miilor de muncitori care în anii tinereţii lor şi-au pus forţa, priceperea, dragostea lor, totul în slujba construirii acestui oraş.

E. SCHIBINSCHI

Distanţe mari, inimi apropiate

Bucureştiul şi Kievul sînt două oraşe la distanţe mari unul de celălalt. Dar pentru Nataşa şi Ghiţă, ele sînt foarte aproape. Nataşa locuieşte în Kiev, e pionieră şi este elevă în clasa a VI-a; Ghiţă Şoima este pionier în clasa a VII-a la Şcoala medie „Dr. Petru Groza" din Bucureşti. Ei îşi scriu de mulţi ani. Mai jos redăm două din scrisorile lor:

★

Dragă Ghiţă,

Nici nu-ţi poţi închipui cît de fericită am fost, primind de la tine scrisoarea împreună cu darul de ziua mea de naştere. Doar îmi este scumpă atenţia ta. Mi-a plăcut foarte mult cîntecul „Moscova" şi valsul „In Bucureştiul iubit". Aceste cîntece sînt foarte populare la noi. Mi-ai cerut să-ţi mai spun noutăţi despre Kiev. Ştii doar că este un oraş mare, frumos, cu multe parcuri, grădini şi bulevarde, cu străzi largi. Aici la noi se construiesc multe automobile, iar pretutindeni se desfăşoară mari construcţii, printre care şi noul pod peste Nipru. Să-ţi mai spun şi despre bazinul nostru de înot care este foarte frumos. Apa lui limpede, curată, este mai ales deosebit de frumoasă, seara, la lumina electrică.

Dragă Ghiţă, îţi doresc succese la învăţătură şi te felicit cu ocazia noului an şcolar.

Prietena ta,
NATAŞA

★

Dragă Nataşa,

Am primit cu multă bucurie scrisoarea ta şi mă grăbesc să-ţi răspund. După o vacanţă plăcută ne-am adunat din nou toţi colegii şi colegele. Ceea ce ţin cu deosebire să-ţi spun, Nataşa, este marele eveniment al Capitalei noastre: în luna septembrie s-au sărbătorit 500 de ani, de cînd, pentru prima oară, într-un hrisov dat de domnitorul romîn Vlad Ţepeş, este pomenită „Cetatea Bucureşti". Locuitorii Capitalei au sărbătorit aşa cum se cuvine acest eveniment. Este pitoresc, de pildă, să vezi cum în vechiul Han al lui Manuc, cel mai vechi din oraşul nostru, se poate mînca pastrama şi se bea must. Aceasta, în contrast cu ritmul ameţitor, în care noile clădiri schimbă de la o zi la alta faţa bătrînului şi totuşi, atît de tînărului Bucureşti.

Şcoala noastră despre care ţi-am mai scris, s-a mărit cu încă 12 clase, ceea ce ne-a făcut pe noi să n-o mai recunoaştem.

Nataşa, aştept noua ta scrisoare,

GHIŢĂ

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

● Harnicii furnalişti reşiţeni, care sînt fruntaşi pe ţară în întrecerea cu oţelarii de la Hunedoara şi Călan, dau patriei cantităţi tot mai sporite de fontă. Totodată, desfăşurînd întrecerile socialiste sub lozinca realizării de cît mai multe economii, ei au reuşit să reducă preţul de cost al fontei. Pînă în prezent ei au obţinut economii de peste 5.000.000 lei.

● Constructorii de pe şantierul marelui combinat de celuloză de la Chişcani obţin în cinstea zilei de 7 Noiembrie noi şi importante succese în producţie. Astfel, ei au reuşit să toarne pînă acum cantitatea de aproape 90.000 m cubi beton armat, realizînd totodată şi o economie de 2.380.000 lei.

● Munca pe ogoarele patriei se desfăşoară cu acelaşi avînt patriotic. Paralel cu recoltatul porumbului se fac şi însămînţările cerealelor de toamnă. Brigăzile de tractoare dau zor să termine la vreme însămînţările. Folosind la maximum fiecare clipă, brigada de tractoare condusă de Anton Dormbac de la G.A.S.-Saravale, regiunea Timişoara, ară şi însămînţează zilnic cîte douăsprezece hectare de grîu.

● Metalurgiştii din Galaţi obţin însemnate economii prin folosirea deşeurilor de metal. Valoarea roţilor dinţate şi a celorlalte piese confecţionate de ei din asemenea metal se ridică la aproape 24.000 lei.

Prietenele

Agafia Mihei şi cele două prietene ale sale, Ungureanu Maria şi Memet Climet sînt nişte tinere ţesătoare din Tulcea. Agafia, bunăoară, lipoveanca sîrguincioasă, a primit de curînd, pentru vrednicia ei în producţie, un ceas „Pobeda" nou nouţ, cu secundar central. Ea n-a împlinit încă 18 ani. Dar e la fel de pricepută în ţesutul covoarelor ca şi Maria Ungureanu. Nici Memet Climet nu e mai puţin pricepută. Covoarele care ies din mîinile lor sînt de o frumuseţe rară, adevărate lucruri de artă. De altfel, faima măiestriei lor, a cooperativei lor de ţesut covoare, a trecut de mult ţărmul micului port dobrogean. Ele sînt cunoscute şi pe îndepărtatele meleaguri udate de apele Fluviului Galben.

Cele trei prietene lucrează acum la un „model chinezesc". Pe fundalul galben ca apele zbuciumatului fluviu asiatic, mîinile lor împlineau din lînă mătăsoasă siluetele unor căprioare. Aduceau la înfăţişare cu cele care-şi răsfrîng trupul subţiratec în cristalul izvoarelor noastre de munte. Se întîlneau, în ţesătura covorului, peisajul ţărmului dunărean cu cel chinezesc — ca un simbol al prieteniei ce uneşte ţările noastre frăţeşti.

...Prietenia le face şi pe cele trei tinere să fie nedespărţite deşi Agafia nu ştie să cînte în turceşte melodiosul „Dimineaţa la fîntînă", ca Memet Climet, iar Maria Ungureanu abia „rupe" cîteva cuvinte în graiul lipovenilor. Şi totuşi, ele se consideră ca făcînd parte din aceeaşi familie — familia unită a colectivului în care lucrează şi unde se bucură de drepturi egale.

Tovarăşele de muncă se mîndresc cu ele: toate trei sînt ţesătoare fruntaşe.

AL. DINU IFRIM

reportaj / informaţii / NOUTĂŢI TEHNICE / reportaj / reportaj / inform...

A X-a aniversare a R. D. Germane

PIONIERII GERMANI ÎNTÎMPINĂ A ZECEA ANIVERSARE A R.D.G.

— Scrisoare din Berlin —

Au trecut 10 ani de cînd, la 7 octombrie 1949, pe teritoriul zonei sovietice din Germania, a luat ființă Republica Democrată Germană. Ore în șir au trecut atunci locuitorii din Berlinul democrat în lungi coloane demonstrative prin fața tribunei, pentru a-l ovaționa, plini de voie bună, pe președintele lor, Wilhelm Pieck. Pînă în orele tîrzii ale nopții au strălucit făcliile tineretului îmbrăcat în uniformă F.D.J., și cu cravatele albastre ale pionierilor care salutau tînăra republică.

De atunci, în fiecare an, la 7 octombrie am întîmpinat sărbătorește ziua de naștere a republicii noastre.

Și în fiecare an am putut vedea că republica noastră nu numai că a devenit mai matură, dar și mai bogată. Ea ne-a dăruit foarte multe lucruri frumoase și, plini de mîndrie, pionierii strigă la demonstrații și întruniri, fără încetare: „Trăiască, trăiască, trăiască Wilhelm Pieck și republica noastră".

Cînd, anul acesta, la 1 septembrie, la noi a început noul an școlar, pe majoritatea școlilor erau noi firme. In locul obișnuitei inscripții: „Școală elementară", era alta: „Școală superioară cu pregătire politehnică de 10 ani".

64,4 la sută dintre școlari nu au părăsit școala după terminarea celor 8 clase elementare, ci urmează acum clasa a noua a școlii superioare unde vor învăța în același timp și o materie practică.

Pionierii s-au gîndit cum să mulțumească republicii pentru minunatele condiții oferite la învățătură, la joc și la odihnă.

Așa a luat naștere, aproximativ acum un an, ideea de a trimite în călătorie un „Expres pionieresc" prin toate regiunile republicii noastre și de a-l încărca cu fapte și acțiuni bune.

La 7 octombrie, expresul pionieresc: „Pentru pace și socialism mereu pregătiți", va intra în gara „A 10-a aniversare". Un vagon întreg, vagonul special „Sputnikul soarelui" este încărcat cu notele bune. Pionierii din micul orășel Finow au luptat în anul școlar trecut ca niciunul dintre ei să nu mai rămînă în afara activităților. Mii de iepuri și găini au fost crescuți și acum se vînd pe piețele pionierilor. Pionierii au adunat fier vechi și alte materiale vechi — cîștigul obținut a folosit pentru construirea de noi școli. Ei au construit terenuri mici sportive și au sădit pomi, au ajutat gospodăriilor agricole colective la cultivarea griului, morcovilor și la strînsul recoltei. Incă multe asemenea acțiuni ar putea fi enumerate, căci fiecare unitate și-a propus să înfăptuiască ceva deosebit. Pionierii dintr-un mic orășel de la granița republicii noastre, Kirchohmfeld, au cultivat un nou soi de cartofi, în timp ce pionierii cercului „Tinerii grădinari" din Wismar, pe țărmul mării Baltice, au adus la piață primele legume pentru populație. Nici cei mai mici nu au vrut să rămînă în urmă. Astfel micul Fritjof Reinhardt (de nouă ani) din Dresda, s-a gîndit ce cadou ar putea pregăti pentru sărbătorirea zilei de naștere a republicii noastre.

Intr-una din zile a venit acasă și i-a spus mamei lui: „Voi învăța să înot și voi face sport cu multă silință pentru a-mi putea șterge nota proastă ce o am la sport". Și în timpul vacanței de vară și-a ținut promisiunea.

O dată cu începerea noului an școlar pionierii au început să-și ducă munca pionierească după programul în trepte.

Programul în trepte cere fiecărui pionier ca în timpul unui an școlar să-și însușească cunoașterea anumitor lucruri, de pildă: să poată folosi busola, să ajute acasă părinților, să citească anumite cărți, să-și coase singur nasturii și să știe să gătească o mîncare simplă. Dacă a îndeplinit cerințele treptei vîrstei sale, obține un semn distinctiv din stofă cu un sputnik desenat pe ea, pe care îl poartă pe uniforma pionierească. In cinstea republicii noastre, pionierii din nenumărate unități și-au luat angajamentul încă în primele patru săptămîni ale începerii anului școlar să obțină distincțiunea sputnikului și au cîștigat cu această idee și pe colegii lor care nu sînt încă pionieri.

O dată cu lansarea celei de a 2-a rachete cosmice sovietice și cu atingerea Lunii, au luat naștere în cercuri, în casele pionierești și unități, precum și în Comitetul Central al organizației de pionieri „Centrale sputnik".

Aici sosesc zilnic telegrame și comunicări telefonice ce spun că „Toți pionierii și școlarii au obținut distincția sputnikului". Cu aceste angajamente și cu multe fapte bune întîmpină pionierii organizației „Ernst Thälmann" cea de a 10-a aniversare a Republicii Democrate Germane.

Și ei știu că expresul lor pionieresc va călători în continuare prin toată republica pentru a fi încărcat cu faptele bune ale pionierilor. Fiecare unitate de pionieri și-a propus îndeplinirea unei realizări pionierești: construirea unui teren sportiv, construirea unei săli de gimnastică, înfrumusețarea propriei lor școli, amenajarea terenurilor de jocuri sau odihnă la care vor lucra și de acum înainte pionierii noștri pentru a contribui și ei astfel la construirea socialismului în patria noastră R. D. Germană.

MARIANNE SCHUMANN

La 7 octombrie 1959, plini de mîndrie pentru mărețele lor realizări, obținute prin munca entuziastă în producție, precum și în domeniul științei și culturii, oamenii muncii din R. D. Germană, sărbătoresc cea de-a 10-a aniversare a întemeierii statului lor. Impreună cu toate statele socialiste, R. D. Germană pășește victorioasă pe calea construirii socialismului și a comunismului, aducîndu-și contribuția la lupta pentru menținerea păcii.

Cu ocazia acestei mari sărbători, urăm poporului prieten german noi și importante succese în lupta sa pentru o viață fericită.

V E Ș T I

Congresul al V-lea al Partidului Socialist Unit din Germania a constatat că în R.D.G. au fost create în linii generale bazele socialismului și că în prezent începe faza construirii desfășurate a socialismului.

Acestui obiectiv îi slujește și planul septenal pentru dezvoltarea economiei naționale.

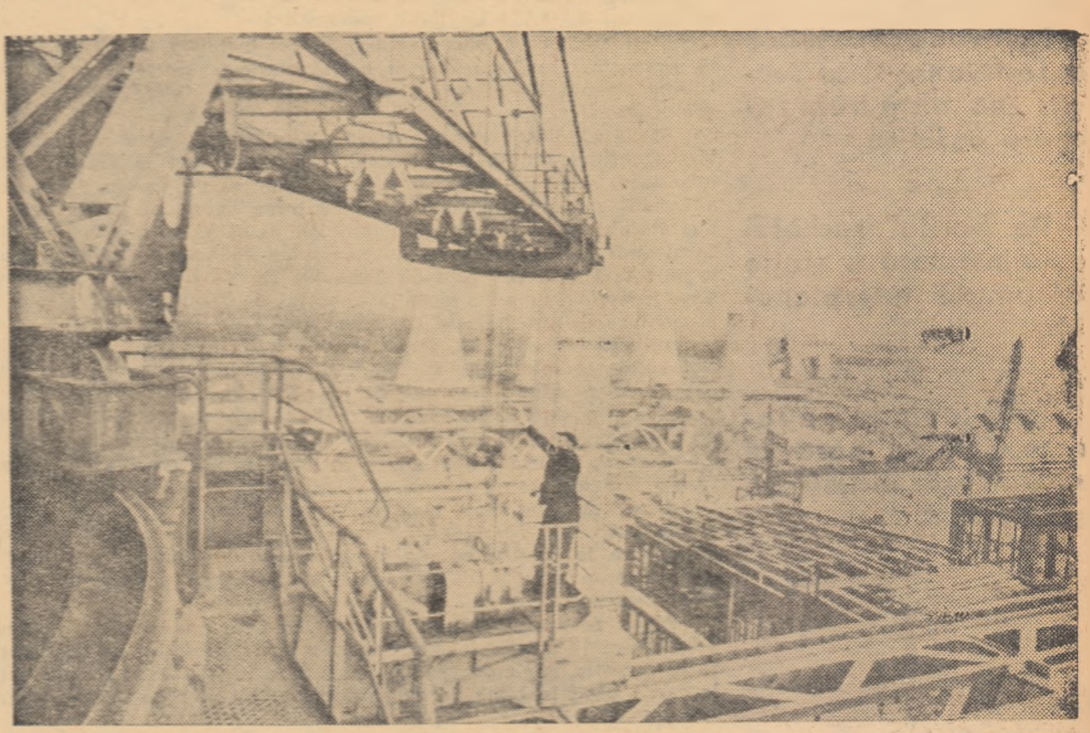
In cadrul planului septenal, orașul Rostock va deveni un port transoceanic modern.

Aeroportul central „Deutsche Lufthansa" din Berlin-Schonefeld, va fi amenajat cu pistă de aterizare și decolare și pentru noile avioane cu reacție. După terminarea lucrărilor prevăzute, acest aeroport va fi unul din cele mai moderne din lume.

La jumătatea anului 1957 a intrat în circulație primul tren cu două etaje din R.D.G., o nouă realizare a industriei constructoare de vagoane. Trenul se distinge prin numărul mare de locuri, prin confortul oferit călătorilor și îndeosebi prin greutatea redusă a construcției.

Lîngă Weimar, prin locurile unde se afla odinioară fostul lagăr de concentrare din Buchenwald, s-a inaugurat la 14 septembrie 1958 monumentul memorial închinat luptătorilor din rezistență, ai tuturor naționalităților europene, care au fost asasinați de fasciști.

„Satul condamnat", „Mai tare ca noaptea", „Ernst Thälmann", „Căpitanul din Köln", „Palate și cocioabe", „Cîntecul marinarilor", „Stele", „Acțiunea Sabia Teutonă", sînt doar cîteva dintre filmele produse de studioul DEFA (R.D.G.) care au cucerit un binemeritat succes pe piața internațională.

Șantierul combinatului de innobilare a cărbunelui brun „Schwarze Pumpe". Fabrica de brichete de aici va produce pînă la sfîrșitul acestui an 700.000 tone. In fotografie: un aspect de pe șantier.

In „Centrala Sputnik" doi pionieri, reporterul ziarului „Die Trommel", Eberhardt Knaus și Jutta Linse din clasa a VIII-a a Școlii elementare Johannisthal, primesc telegrame din toate colțurile republicii.

DE LA O SAPTĂMÎNA LA ALTA

● Luni după-amiază a sosit la Berlin delegația de partid și guvernamentală a R.P.R. condusă de tovarășul Alexandru Moghioroș. Oaspeții romîni vor participa la festivitatea sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a proclamării R. D. Germane.

● La Pekin și în întreaga Chină, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Chineze s-au desfășurat grandioase demonstrații ale oamenilor muncii.

● De curînd Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a lansat chemările cu prilejul celei de a 42-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

● De la 1 octombrie, în R. D. Germană a intrat în vigoare o nouă reducere de prețuri, care va mări puterea de cumpărare a populației cu 213 milioane de mărci pe an.

● Nu demult un grup de specialiști sovietici în frunte cu Boris Spitalnîi, au realizat un motor de autovehicol de 1.000 c.p.

● Simbătă 3 octombrie la Rappbode R.D.G. a avut loc inaugurarea unui mare baraj, care are o înălțime de 108 metri. Barajul va reține o cantitate aproximativă de 110.000.000 metri cubi de apă și va forma un lac artificial lung de 8 km.

● La 2 octombrie 1959 s-a împlinit un an de la proclamarea independenței Guineei. Republica Guineea este astăzi cel mai tînăr stat african. Ca stat independent Republica Guineea s-a făcut cunoscută lumii prin politica sa iubitoare de pace

● Recent a fost încheiat un contract Sovieto-Indonezian cu privire la acordarea de ajutor Indoneziei de către Uniunea Sovietică pentru construirea unei autostrăzi în lungime de 662 km.

● Luni a sosit la Moscova Adolf Schärf președintele federal al Republicii Austria. La aeroport el a fost întîmpinat de președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Kliment Voroșilov cît și de alți oameni de stat ai Uniunii Sovietice.

TEHNICE · reportaj · reportaj · informații · NOUTĂȚI · TEHNICE · reportaj

Știința

O NOUĂ ȘI ULUITOARE BIRUINȚĂ A ȘTIINȚEI SOVIETICE

In Uniunea Sovietică a fost lansată cu succes cea de a treia rachetă cosmică.

Pe bordul rachetei este instalată o stație automată interplanetară

Funcționarea aparatajului de bord al stației este dirijată de pe Pămînt.

Ziua de 4 octombrie — zi în care se împlinesc doi ani de cînd a fost lansat de către Uniunea Sovietică primul „Sputnik", primul corp ceresc făurit de mîna omului — a adus lumii întregi o nouă și uluitoare veste: lansarea cu succes a celei de a treia rachete cosmice sovietice. Pe bordul rachetei este instalată o stație automată interplanetară. Ea conține ingenioase aparate științifice și posturi de de radio emițătoare.

Iată astăzi un corp ceresc — Luna — studiat de om la fața locului prin aparatele sale. Vom avea astfel date precise privitoare la atîtea fenomene lunare precum: magnetismul globului lunar, ionosfera lunară și altele.

Deosebit de important este faptul că stația automată interplanetară, în cursul mișcării sale ulterioare, se va intoarce spre Pămînt, iar după precizările făcute de către savantul sovietic, profesor doctor Dobronravov, va trece la o distanță de aproximativ 2.000 km de acesta.

Lansarea a fost efectuată cu ajutorul unei rachete cu mai multe trepte. După ce a atins viteza stabilită, ultima treaptă a rachetei a plasat stația automată interplanetară pe orbita fixată.

Orbita stației automate interplanetare a fost astfel aleasă încît să asigure trecerea stației în apropierea Lunei și un zbor circumlunar.

Stația automată interplanetară va trece la o distanță de 10.000 km. de Lună și ocolind Luna, în mișcarea sa ulterioară, va trece prin regiunea Pămîntului. Orbita care a fost aleasă asigură posibibilitatea ca stația să fie observată din emisfera nordică a Pămîntului.

Ultima treaptă a celei de a treia rachete cosmice sovietice are o greutate de 1.553 kg (fără combustibil).

Stația automată interplanetară a fost instalată pe ultima treaptă a rachetei. După plasarea pe orbită, stația s-a desprins de rachetă. Ultima treaptă a rachetei se deplasează pe o orbită apropiată de orbita stației.

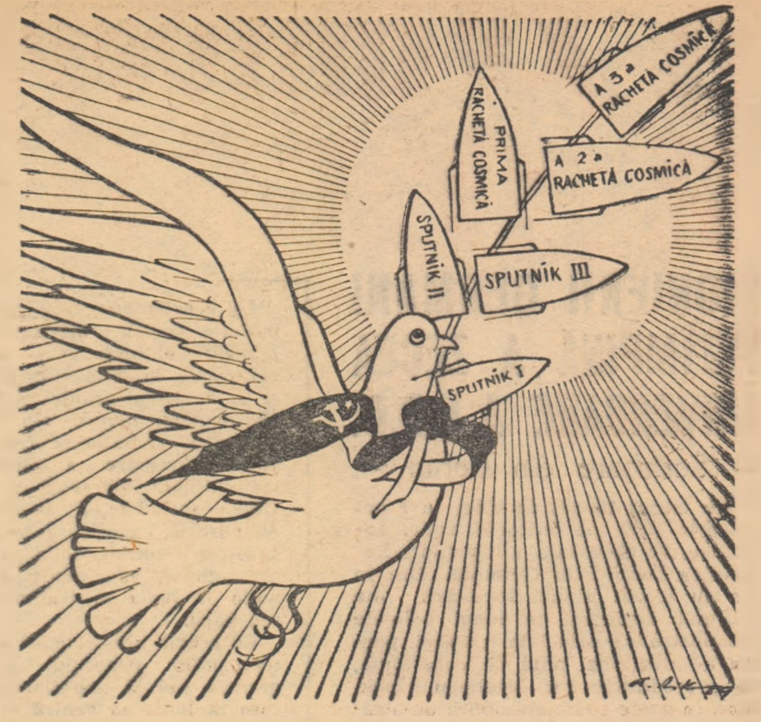
Stația automată interplanetară este destinată unor vaste cercetări științifice în spațiul cosmic. Pe bordul stației este instalat aparatajul științific și radiotehnic, precum și un sistem de reglare automată a regimului termic. Alimentarea cu energie electrică a aparatajului științific și radiotehnic de bord se efectuează cu ajutorul unor baterii solare și a unor surse chimice de curent. Greutatea totală a stației este de 278,5 kg. In afară de aceasta, pe ultima treaptă a rachetei se află aparataj de măsurat, cu sursele de alimentare în greutate de 156,5 kg. Astfel greutatea totală a sarcinii utile este de 435 kg. Funcționarea aparatajului de bord al stației automate interplanetare va fi dirijată de pe Pămînt, de la un centru de coordonare și calcul.

Toate posturile de radio ale Uniunii Sovietice vor transmite emisiuni despre mișcarea celei de a treia rachete cosmice.

Observații prin radio asupra rachetei se pot efectua de pe teritoriile Europei, Asiei, Africii și Australiei.

Lansarea celei de a treia rachete cosmice sovietice și crearea stației automate interplanetare va permite obținerea unor noi date cu privire la spațiul cosmic și va constitui o nouă contribuție a poporului sovietic la colaborarea internațională în domeniul cuceririi cosmosului.

Noua realizare a Uniunii Sovietice este un strălucit exemplu de folosire în scopuri pașnice a uriașelor posibilități pe care știința le pune în mîna omului. Ea constituie încă o uriașă contribuție la cauza păcii în lume, la cauza coexistenței pașnice între popoare.

Un călător vajnic în Cosmos
desen de RIK AUERBACH

O nouă mare victorie

Am aflat cu mare bucurie de lansarea celei de a treia rachete cosmice sovietice, care a transportat pe bordul său o stație interplanetară.

Această nouă mare victorie, ce vine imediat după lansarea rachetei cosmice sovietice care a ajuns pe Lună, ne umple inimile de bucurie. Se apropie astfel tot mai mult clipa cînd omul va porni în prima lui călătorie interplanetară.

Victoria strălucită a oamenilor de știință sovietici care au lansat la 4 octombrie stația automată interplanetară, ne însuflețește în muncă, ne dă puteri sporite să realizăm noi și însemnate succese în cinstea apropiatei aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

GHEORGHE BUNGHEZEANU
ajustor mecanic la Uzinele „23 August", București

O nouă cucerire pentru pacea omenirii

Cea de a treia rachetă sovietică lansată în ziua de 4 octombrie 1959, deschide o nouă etapă luminoasă pe drumul de cucerire pașnică a spațiului cosmic. Prima stație interplanetară a fost lansată în adîncul cerului și va pipăi ca o antenă a Pămîntului spațiul cosmic. Cutezătorul om sovietic cu mîna unui Prometeu și a unui Columb, a deschis porțile largi ale văzduhului făcînd posibilă efectuarea primelor călătorii interplanetare.

Poate tu, pionierule, care citești aceste rînduri, vei fi unul din cosmonauții viitorului și-ți vei aminti de acest ajun de octombrie victorios care a însemnat încă o cucerire a Marii Revoluții proletare, o nouă cucerire pentru pacea și fericirea omenirii

N. TAUTU
scriitor

Entuziasm în unitatea noastră

Urmașii noștri, pentru care zborurile cosmice nu vor mai avea farmecul ineditului, ne vor invidia pe bună dreptate. Noi sîntem contemporanii primilor pași pe care omul îi face spre cucerirea spațiilor interplanetare.

Iată că acum o nouă și uluitoare veste a venit să ne umple inimile de bucurie și să ne înaripeze gîndurile: Luna a fost salutată de un nou musafir — o stație automată interplanetară.

Vestea cea mare a stîrnit și în unitatea noastră de pionieri o explozie de entuziasm.

Impărtășesc întru totul încrederea pionierilor, entuziasmul lor. Cu atît mai mult cu cît fiind și profesor de științele naturii, ard de nerăbdare să văd ziua cînd pionierii primului zbor spre Lună vor putea răspunde la întrebările pe care pămîntenii și le pun de milenii despre viața de pe alte planete.

NICOLAE IANCU
Instructor superior
Școala medie nr. 27, București

M-AM BUCURAT MULT

De nenumărate ori îmi pun fel de fel de întrebări de știință. Sînt curios să știu, de pildă, ce este dincolo de planeta noastră, dacă este viață și pe alte planete. La unele din întrebări mi se răspunde la școală. Altora le găsesc răspunsul în cărți și reviste. Aș vrea să aflu tot mai multe despre Cosmos. De aceea m-am bucurat mult cînd am auzit că oamenii de știință sovietici au lansat a treia rachetă cosmică, pe care se află și o stație automată interplanetară. O să aflăm desigur multe lucruri interesante despre Cosmos.

Pionierul E. PETRE
cl. a VII-a, Școala medie nr. 19
Secția micii tehnicieni,
Palatul pionierilor, București

O epocală realizare a științei și tehnicii sovietice

Prof. univ. Călin Popovici

Lansarea noii rachete cosmice sovietice înseamnă realizarea pentru prima oară a stației automate de observații cu care se va putea urmări desfășurarea diferitelor fenomene în spațiul cosmic. Aceasta deoarece stația cosmică se va găsi la foarte mare înălțime, dincolo de atmosfera pămîntului și cîmpurilor magnetice, care stînjenesc culegerea datelor nefalsificate din spațiul cosmic. Durata rachetei și a stației va fi mult mai mare decît a celorlalți sateliți, iar bateriile solare, practic inepuizabile, vor permite transmiterea datelor prin radio, timp îndelungat.

Oamenii de știință din țara noastră folosesc cu bucurie noul prilej de a felicita călduros pe realizatorii sovietici ai acestei noi etape pentru cucerirea spațiului cosmic, pentru binele și progresul omenirii.

Intreaga omenire urmărește cu admirație zborul stației automate interplanetare sovietice

In curînd se vor obține mostre de roci din Lună

Acad. Evgheni Pavlovski — președintele asociației de geografie a U.R.S.S., a declarat în legătură cu lansarea celei de-a treia rachete cosmice sovietice:

„Se apropie realmente timpul cînd vor fi efectuate primele călătorii interplanetare și, în curînd, oamenii noștri de știință vor obține chiar mostre de roci din Lună".

„De o sută de ori mai greu decît a atinge Luna"

Omul de știință francez Alexander Ananov, membru fondator al Federației Internaționale de astronautică, a declarat:

„Cînd oamenii de știință sovietici au atins Luna cu Lunik-2, acum trei săptămîni, am considerat că ei sînt cu 6—8 luni înaintea americanilor. Ceea ce au realizat sovieticii atunci era destul de dificil. Dar atunci, ținta pe care trebuia s-o nimerească era de aproximativ 80.000 km, ținînd seama de diametrul Lunei și de forța ei de gravitate. De astă dată, ținta este cu mult mai mică — un punct în spațiu la aproximativ 10.000 km depărtare de Lună. A plasa racheta pe orbita Lunei este de 100 de ori mai greu decît a atinge Luna".

Sîntem cu mult în urma U. R. S. S.

Ziarul „New York Times" din S.U.A., spune: „Simpla creștere a capacităților omenirii — în special ale sovieticilor în acest domeniu — este amețitoare... Cu greu poate fi pus la îndoială faptul că ultimele două realizări sovietice în domeniul rachetelor, dovedesc că în explorarea spațiului și în construirea de rachete continuăm să fim cu mult în urma Uniunii Sovietice".

Eclipsa de soare

In ziua de 2 octombrie 1959 s-a produs o eclipsă totală de soare. In țara noastră eclipsa s-a putut observa ca parțială, adică, numai o parte din discul soarelui a fost acoperit de discul întunecat al Lunei. In momentul fazei maxime, aproape un sfert din discul solar, a fost eclipsat. Profitînd de cerul senin din ziua eclipsei, la Observatorul Astronomic Popular din București, între orele 13,56 și 15,34 am executat o serie de fotografii asupra fazelor principale ale eclipsei. Eclipsa s-a produs exact la orele stabilite prin calcul. Deasupra țării noastre, Luna a acoperit partea de sud a discului solar. Fenomenul a putut fi urmărit chiar cu ajutorul unor sticle de culoare închisă. Numeroși vizitatori au putut urmări la Observatorul Astronomic Popular diferite faze ale fenomenului. Faptul că fenomenul a avut loc exact după orele calculate dovedește încă o dată puterea științei în cercetarea și lămurirea celor mai grele taine ale naturii. Pe acei care n-au observat eclipsa de la 2 octombrie 1959, îi anunțăm încă de pe acum că vor putea să urmărească o eclipsă totală de soare, în țara noastră, la data de 15 februarie 1961.

O a doua eclipsă totală de soare, se va produce la data de 11 august 1999.

MATEI ALECSESCU
Directorul Observatorului Astronomic Popular
București

Intreceri sportive în cinstea alegerilor pionierești

Printre acțiunile care însoțesc marele eveniment al alegerilor pionierești, s-a organizat la Bîrlad, cu sprijinul Comitetului Orășenesc U.T.M., și un concurs sportiv la care iau parte toate unitățile de pionieri din oraș. Vestea organizării acestui concurs a fost primită cu multă bucurie de pionierii bîrlădeni. Chiar din primele zile de școală ei au început să-și alcătuiască pe detașamente echipele de fotbal, handbal, volei, oină, să selecționeze pe cei mai buni alergători, săritori în lungime și în înălțime. Acum se desfășoară întrecerile între detașamente.

Peste puțin timp, mai precis în zilele cînd în toate școlile din Bîrlad se vor alege noii președinți de unitate, se vor desfășura și întrecerile finale pe oraș.

Pentru cîștigătorii acestui mare concurs sportiv, Comitetul orășenesc U.T.M. și Uniunea de Cultură Fizică și Sport din Bîrlad, au pregătit numeroase diplome și premii.

„Vremea se răcește treptat", anunță buletinul meteorologic și... sportul în sală reintră în drepturile lui.

Primele meciuri

O dată cu primele zile de școală au început și activitățile sportive din școala noastră. In cinstea alegerilor activului pionieresc, la noi în unitate a fost organizat un turneu de fotbal la care au participat toate clasele. Întrecerile au fost aprinse. Ultimul meci a fost susținut de echipele claselor a VII-a B și a VII-a D, din care fac și eu parte. I-am învins pe cei dintr-a VII-a B cu scorul de 4:1 (1:1). Cu prilejul acestor întreceri au fost aleși jucătorii care vor forma echipa reprezentativă a școlii. Echipa a și început antrenamentele, știind că va avea o misiune grea de îndeplinit: noi toți dorim ca la faza pe oraș a Spartachiadei pionierilor și școlarilor să ocupăm primul loc!

Pionierul AUGUSTIN STRENG
cl. VII-a D, Oradea

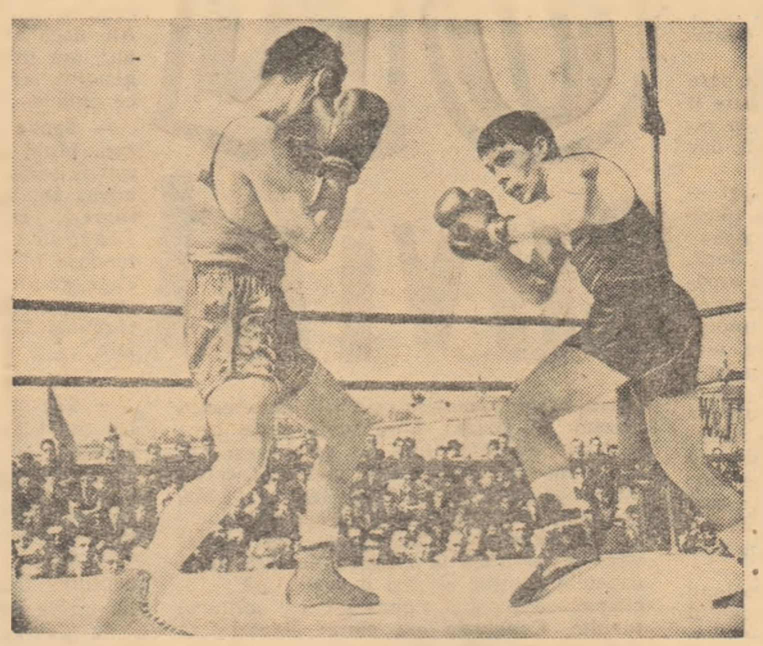
O echipă de „pitici" cu renume

Sportul cunoaște azi în școlile din China populară o deosebită dezvoltare. Milioane de copii au pornit cu însuflețire să se întărească prin sport și nu odată ies la iveală dintre ei copii cu deosebite aptitudini. De o adevărată faimă se bucură în întreaga țară, bunăoară, echipa de fotbal a Școlii elementare Wei-Kan din Nankin. In mod simbolic echipa se numește „1 August-juniori", ca și echipa Armatei populare de eliberare.

Caracteristica acestei echipe școlare o constituie faptul că jucătorul cel mai „bătrîn" are numai ...11 ani. Cu toate acestea, ea a cucerit titlul de campioană școlară a orașului Nankin. De asemenea, a cîștigat și un turneu, la care au participat 15 echipe din alte orașe ale Chinei. De remarcat faptul că în acest turneu micii fotbaliști de la Școala Wei-Kan au avut ca adversari elevi mai mari decît ei.

Trebuie, de asemenea, amintit că mulți din componenții echipei „1 August-juniori" sînt în acelaș timp fruntașii școlii și la alte sporturi. Iar toți sînt fruntași și la învățătură!

Intîlnirea de box R.P.R.—Italia a fost una dintre cele mai de seamă competiții sportive ale săptămînii. Nu întîmplător întîlnirea a cunoscut un adevărat record de spectatori: peste 15.000. Rezultatul final al întîlnirii: 5—5. Printre boxerii care s-au afirmat duminică se numără și Emil Cișmaș, pe care-l vedeți în fotografie înfruntîndu-se la categoria „pană" cu italianul Mastellaro. El a reușit, pînă la urmă, să iasă învingător.

Din sportul celor mari

Cursa Victoriei

In fiecare an iubitorii sportului cu pedale așteaptă cu multă nerăbdare tradiționalele curse cicliste de lung kilometraj. După „Cursa Scînteii" și „Turul ciclist al R.P.R.", competiții care au fost urmărite cu un viu interes, zilele trecute s-a desfășurat și ultima mare întrecere ciclistă din acest an: cea de a 14-a ediție a „Cursei Victoriei", tradiționala competiție organizată de Clubul Casei Centrale a Armatei.

Cursa s-a desfășurat în patru etape și anume: București-Giurgiu-București; 100 km. contra timp pe echipe, pe șoseaua Găești; 50 km contra cronometru individual pe șoseaua Urziceni, și ultima etapă, București-Alexandria-București.

In cursă au plecat peste 40 de cicliști printre care amintim pe: maestrul sportului Constantin Dumitrescu, Gh. Rădulescu, I. Vasile, I. Braharu, Marcel Voinea, D. Munteanu.

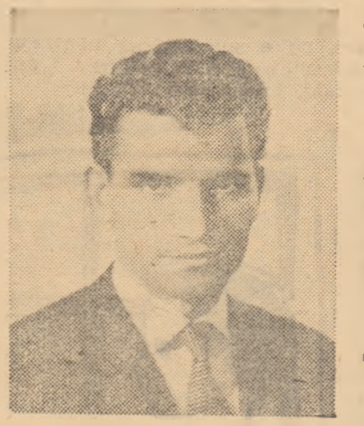
Incă din prima etapă formația militară în frunte cu Constantin Dumitrescu a pornit decisă de a învinge în această ultimă mare întrecere ciclistă. Și într-adevăr, militarii au fost la înălțime. Chiar după primele două etape ei au realizat un punctaj care întrevedea deja victoria echipei lor. Atît Gh. Rădulescu cît și Constantin Dumitrescu au fost animatorii întrecerii. Și, în lupta aprigă cu kilometrii, ciclistul militar Constantin Dumitrescu a reușit să cucerească cel mai bun timp, devenind astfel pentru a doua oară cîștigătorul „Cursei Victoriei". Prima dată a ieșit învingător în ediția din 1957.

La sosirea din cursă, C. Dumitrescu ne-a declarat: „Sînt bucuros că am reușit să cîștig „Cursa Victoriei" — competiție organizată de clubul nostru. Cu acest prilej vreau să asigur pe toți iubitorii acestui minunat sport că și în întrecerile viitoare mă voi strădui să fiu la înălțime".

Pe echipe, cea de a 14-a ediție a „Cursei Victoriei" a fost cîștigată de formația Casei Centrale a Armatei.

Cîte ceva despre voință și dîrzenie

Cu greu s-ar putea găsi printre voi vreunul care să nu-și fi pus în gînd să devină un om cu voință și dîrz în viață. Lucru realizabil, de altfel. Numai că unii își închipuie că voința se formează de la sine, vine cu timpul, fără chiar să miște un deget. Greșesc. Dar greșesc nu mai puțin și aceia care, pentru a-și căli voința, se supun la tot felul de încercări năstrușnice — bunăoară, se culcă pe un pat de scînduri sau mănîncă trei zile la rînd doar pîine și apă. Există însă un mijloc mai sigur și frumos de oțelire a voinței și la îndemîna oricui. Sportul. Nu credeți? Iată, ne-am adresat renumitului nostru alergător Constantin Grecescu, maestru al sportului, a cărui voință și dîrzenie în lupta sportivă am admirat-o, nu o dată, pe stadion.

„După părerea mea, a spus atletul, fiecare pionier trebuie să fie un bun sportiv. Sportul oțelește organismul, îl face viguros, puternic, capabil să învingă greutățile. In acelaș timp se dezvoltă o voință puternică și dîrzenia".

Dar, ne-a explicat Constantin Grecescu, practicarea sportului înseamnă înainte de toate antrenament și iarăși antrenament. Și să vedeți cu cîtă rîvnă se antrenează el însuși. Chiar dacă uneori e cuprins de o slăbiciune de moment în cursul unor antrenamente lungi și grele, cînd ar dori să se odihnească puțin, el se îndîrjește, se încordează și pornește mai departe. La unele antrenamente a alergat și cîte 30-35 km, iar a doua zi era din nou pe stadion și din nou o lua de la început.

Sportul îți oferă și posibilități nenumărate de a-ți încerca puterea voinței și dîrzenia, a mai adăugat Constantin Grecescu. Uneori aceste încercări sînt destul de grele. Dar oricum, dacă ești un sportiv adevărat nu dai înapoi în fața greutăților...".

Și, cu acest prilej, ne-a povestit o întîmplare din viața lui. Era în zilele campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R., la ediția din 1957. Grecescu avea să se întreacă atunci cu adversari de talie mondială. Printre ei se număra Bolotnikov (U.R.S.S.) Constantinidis (Grecia,) Szekeres, (Ungaria,) Sokolov (U.R.S.S.) Ținea însă, cu tot dinadinsul să aducă țării noastre o victorie cît mai frumoasă. In prima zi a campionatelor a și obținut de altfel locul I, la 5.000 de metri. A doua zi se desfășurau probele de 1.500 de metri. Se simțea destul de obosit. Intrecerea din ajun îl istovise. S-a dat startul. A pornit bine, menținîndu-se în fruntea plutonului. Cînd însă, a ajuns aproape de linia de sosire, oboseala l-a învins și a căzut. Cu un ultim efort de voință s-a ridicat totuși și a țîșnit mai departe. A ieșit primul...

La Jocurile Balcanice de atletism, care au avut loc luna trecută, Grecescu a ocupat, așa cum știți, din nou primul loc la probele de 5.000 și 10.000 de metri. Acum se pregătește intens să participe la „Dinamoviada" care va avea loc, în curînd, la Poznan (R. P. Polonă). Acolo se vor întrece membrii cluburilor sportive „Dinamo" din toate țările de democrație populară. Dorința lui fierbinte e să aducă patriei dragi noi victorii și să atingă proba preolimpică. Nu va fi ușor. Pentru aceasta trebuie să parcurgă 5.000 de metri în 14'10" și 10.000 de metri în 29'40". Fiți siguri însă, că va depune toate strădaniile pentru a reuși.

E. ROȘCA

UN CUVÎNT

Așadar, Matei își dăduse arama pe față. Era chiar de mirare cum fusese atît de liniștit în primele zile.

— Eh, așa sînt ăștia — constatase Iuteș, membru în colectivul de conducere al detașamentului — o zi, două, pe urmă...

Pe urmă se pare că Matei se schimbase dintr-odată. Dragoș, unul din băieții care îl simpatiza cel mai mult, venise la el în recreație: „Matei, tu nu vrei chifle? Mă duc la centrul de pîine să iau!"

— Mai du-te încolo cu chiflele tale! — mormăise Matei — și cum Dragoș rămăsese cu gura căscată, Matei adăugase: ...Și întinde-o că-ți mai dau și vreo două.

Da, detașamentul clasei a VI-a B era supărat din cauza acestui nepoftit care venea să le compromită detașamentul lor totdeauna fruntaș. Sfîrșise anul trecut fără nici un repetent sau corigent. Și poftim, îl aveau acum pe acest Matei (prea frumos nume pentru un repetent) cu care bănuiseră de la început că vor avea de furcă. Iar bănuiala lor se adeverise în ciuda faptului că tovarășa instructoare îl recomandase călduros chiar în prima zi de școală. Le mai spusese să-l ajute, îl așezase alături de cel mai bun elev din clasă. Făcuseră, cum s-ar zice, tot ce se poate.

Hm, un repetent e totuși un repetent. Clasa îl primise cuviincios, detașamentul luase toate măsurile ca să i se dea ajutor, dar ceva rece plutea în aer. Matei încercase, la început, să intre în vorbă cu vecinul său de bancă, Niculescu Emil. Era un băiat politicos, prea politicos chiar. Dar..., numai atît.

„Ei, deocamdată sînt un străin" — se gîndise Matei. Insă un gînd ca un spin veninos i se înfigea din ce în ce mai adînc în suflet. Și asta în ciuda faptului că tatăl său îl adusese la școală în prima zi, că instructoarea îl asigurase că va fi călduros primit între noii săi colegi.

Da, vecinul lui de bancă era unul dintre premianții clasei. Matei știa acest lucru și-avea respect pentru acest băiat grăsuț și cam distrat. Și pe ceilalți îi respecta. Simțea că se află în mijlocul unor copii deosebiți. La drept vorbind, Matei nu dorise să rămînă repetent. Cine dorește așa ceva? Dar lucrurile se petrecuseră și acum nu avea ce să facă altceva decît să se împace cu situația și să învețe mai bine. Un singur lucru dorea: să uite cei din jurul său cine este. Și iată că de ceea ce se temuse n-a scăpat. „Tu ești în definitiv repetent!" Da, așa-i spusese Emil Niculescu. Nici nu-și mai amintea cu ce prilej anume. Atîta ținea minte că întîi i s-a părut că se răcește cu totul, apoi un val cald îi încinsese fața și urechile.

Va să zică nu uitaseră. Și nici nu vor uita. Erau politicoși cu el pentru că așa le spusese tovarășa instructoare, iar ei se supuneau pentru că erau disciplinați. Fățărnicie! Și atunci i se năzărise că acel Dragoș care părea că e dispus să se împrietenească cu el, o face tot dinadins. Fățarnicul! In mintea lui Matei toate se învîrtejeau. Ii era rușine. Da, acesta e cuvîntul. Toată vara nu dăduse prin tabără, ca să nu dea ochii cu nimeni. Trecea drumul de cîte ori vedea pe vreunul din colegii săi. Apoi se mai liniștise. Era ca o rană care nu mai doare decît atunci cînd o apeși. Pentru toți copiii deschiderea anului școlar fusese o sărbătoare. El venise cu capul plecat, cu o răceală de gheață în inimă. Atenția pe care i-o dăduse instructoarea îl mai încurajase. Orice, orice, numai să nu-i mai amintească nimeni. Și acum... L-au lovit peste rana încă nevindecată. Unul din ei spusese cuvîntul de care se temea cel mai mult, care-l durea cel mai mult: Re-pe-tent. Ei bine, peste el, Matei, nu vor trece așa ușor.

A doua zi după întîmplarea cu Dragoș văzu înghesuială la „Arici". Se uită peste capetele tuturor și zări o caricatură. Un cimpanzeu purtînd figura lui, în mijlocul junglei. Concluzia era clară: „Matei se poartă ca în junglă". Atunci nu mai știu ce face. Se pomeni întinzînd mîna, înhățînd caricatura și făcînd-o ghemotoc în palmă.

Se așternu o tăcere adîncă. Apoi, tremurat de mînie, se auzi glasul lui Andreescu, președintele detașamentului: „Niciodată nu s-a întîmplat așa ceva în detașamentul nostru!".

— Se întîmplă acum — răspunse răgușit Matei. Avea buzele albe și crispate.

Așadar, ostilitățile fuseseră deschise. Ei bine, fie! Intîmple-se ce s-o întîmpla!

In ziua aceea, Matei stătu singur în bancă pentru că Emil se mutase în banca din fund.

★

Dintre toți, cel mai mult se zbuciuma Dragoș. Nu se știe de ce, dar îl mustra conștiința. De ce îl insultase Matei?..Și cu atîta ură. Oare nu cumva era vinovat și el de dispariția acestuia? Il căutase acasă, răscolise prin vecini. O singură urmă găsise: o tovarășă de la centrul de pîine, care-l cunoștea, îl văzuse. Intrase și cumpărase o pîine neagră. Unde să se fi ascuns? Unde?

Ii rămăsese în minte chipul tatălui lui Matei. Un chip cenușiu de supărare.

— Nu, nu e acasă! N-a venit azi noapte. Și-o face cu mîna lui; eu sînt bolnav, nu mai am putere!" Tatăl era tare mîhnit și descurajat.

Dragoș își răscolea mintea umblînd printre grămezile de cărămizi. ...Și deodată i se păru că visează. Da! Matei, cu un ciocănel curăța molozul de pe cărămizile provenite din demolare.

— Matei! Am știut eu că nu ești o haimana!

— Ce vrei?

Nu era un „ce vrei?" țifnos, rău, ci mai mult un fel de supărare a omului care s-a împăcat cu o anumită situație și cineva vine să-l tulbure.

— Matei... Tu nu mai vii la școală?

Matei se ridică, își scutură molozul de pe pantaloni, care începuseră să se îmbicsească, apoi răspunse scurt: „Nu, nu mai vin!".

Dragoș rămase cîteva clipe mut. Ar fi vrut să-i spuie cîteva vorbe bune. Dar ceva îl sîcîia. Simțea că nu-i bine. Ce nu era bine, n-ar fi putut să spună. Un fel de mînie îi umplea pieptul.

— Spune drept! Ți-a fost frică de adunare! De aia, știu eu... Ești... ești...

— Ce sînt?!

— Un laș!...

— Laș? Da, sînt laș. Am vrut să fiu altfel dar nu se poate. Nu mai pot să vă înfrunt. Voi nu veți uita niciodată. Nici acum, nici la anul... Aici mi-am găsit de lucru. Le-am spus că am 16 ani și m-au crezut. Mă simt bine. Vreau să mă întorc la tata cu fruntea sus. Chiar dacă noaptea dorm aciuit pe aci, într-un ungher.

Va să zică asta era? Un cui dureros îl împungea pe Dragoș în inimă. Se purtaseră urît... Politețea lor... Matei nu avea nevoie de o asemenea politețe. Poate de mai multă căldură. Da, înțelegea. Emil Niculescu îi spusese într-o zi ironic: „Văd că te dai bine pe lîngă noul nostru coleg. Vezi să nu ajungi ca el". Niculescu era un elev eminent. Il respectau toți, dar... Mai era un dar. Și apoi, după dispariția lui Matei, Niculescu îl ocolea. Era posomorît, nu mai vorbea cu nimeni. De ce? Nu cumva?...

— Matei... acuma ți-i tot una. Vino la adunare. Se poate să fi greșit și noi — Matei stătea ca o stană de piatră — Ai să termini școala și ai să înveți o meserie. Dar nu așa, la întîmplare.

Ceva cald se revărsase din vorbele lui Dragoș. Băiatul acesta îi era prieten adevărat. Pentru el merita să dai seama în fața adunării.

— Bine, am să viu — răspunse Matei și se apucă să curețe în continuare cărămizi.

★

— Liniște! — Andreescu bătea cu palma în catedră furios căutînd să acopere tumultul.

— Ascultă, aici nu-ți merge cu de-al-de-astea, îi spuse el apoi lui Matei.

Matei simțea bine că a greșit. El venise să înfrunte adunarea „ca altădată". Dar răul care se zbătea încă în inima lui era slab, neputincios. Cu toată asprimea lor, copiii aceștia care-i judecau faptele cu priceperea unor oameni mari, îl înțelegeau. Ah, dacă ar fi avut puțină răbdare! Desigur, era firesc să se întîmple așa. Era un nepoftit. Ar fi putut să arate că nu e ceea ce cred ei.

— Spune-mi, Matei, vocea instructoarei suna blînd — nu ca atunci cînd fusese chemat la camera pionierilor — te-a supărat cineva? De ce ai fugit? O clipă, ochii săi zburară spre banca lui Niculescu. Ședea singur în bancă. Era roșu la față și-și înfundase bărbia în piept. O clipă, numai o clipă, se gîndi că totul s-ar putea întoarce... Dar nici măcar nu simțea dorința să se răzbune. Ridică, demn, capul și răspunse tare:

— Nu, nu m-a supărat nimeni.

— Cer cuvîntul! — Dragoș era palid de emoție. Matei, mi-ai spus mie pe șantier că noi... noi nu vom putea uita niciodată... Ce înțelegi prin asta?

Matei se roși de mînie. Va să zică, acest Dragoș tot un fățarnic este.

— Eu... — începu Matei, tăcu, apoi își continuă fraza — eu n-am nimic de spus împotriva nimănui.

Se așternu o tăcere totală... Și deodată tăcerea se frînse. O bancă scîrțîi: banca lui Matei. Apoi se auzi vocea răgușită a lui Emil:

— Eu sînt vinovat. — Toate capetele se întoarseră spre el.

— Da, eu, l-am..., într-o zi, l-am jignit... I-am spus... Un cuvînt doar...

In bănci crescu o rumoare uimită și indignată în același timp.

— Da, un singur cuvînt — spuse gînditoare instructoarea — Un singur cuvînt i-a fost de-ajuns. Vezi, nu e suficient să fii premiant, să îndeplinești sarcinile... mai trebuie și un suflet cald, tovărășesc... Să fii gata să-l ajuți și să-l înțelegi pe cel de lîngă tine. Spune-mi, Emil, ai puterea necesară ca să-i ceri sincer iertare lui Matei? Poți să-l ajuți?...

— Da, răsuflă grăbit Emil. Am puterea, și veni în fața lui Matei.

— Vrei să mă ierți? Vrei să fim prieteni buni?

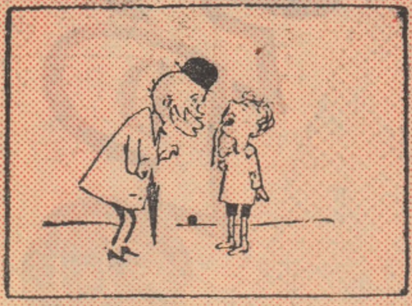
...Matei nu zise nimic, dar zîmbi larg, așa cum nu zîmbise niciodată... Și amîndoi porniră spre banca lor.

A. WEISS

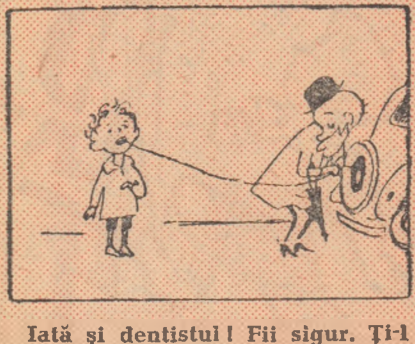

U M O R

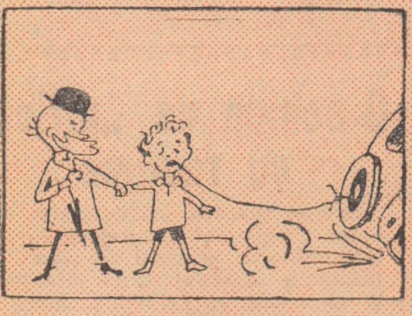
Un „dentist" original...

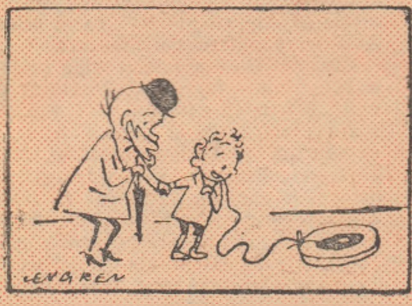
Unchiule, unchiule, repede un dentist!

Iată și dentistul! Fii sigur. Ți-l scoate imediat.

Și acum închide ochii, căci spui hei-rup, și... gata!

Daa, că s-a rupt și... roata!

(Din revista cehoslovacă „Vedouci pionyru")

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel.: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"